

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

شباهنگ راد
۱۶ اکتوبر ۲۰۱۹

تعرض به کردستان سوریه، تداوم نقشه امپریالیستی در منطقه خاورمیانه

تعرض تازه‌ای را قدرت‌مداران بین‌المللی و در همراهی با دولت‌های سرکوب‌گری همچون ترکیه، علیه توده‌های ستمدیده کردستان سوریه سازمان داده‌اند که تاکنون هزاران تن آواره، صدها تن کشته و هزاران تن دیگر در تیررس ارگان‌های سرکوب‌گر دولت ترکیه‌اند. مقیاس نقشه‌های امپریالیستی و جنایات دولت‌های وابسته، دستجات و سازش‌کاری‌های به اصطلاح مدافع حقوق توده‌های ستمدیده کردستان سوریه را نمی‌توان به طور دقیق توضیح داد. یکی پس از دیگری در حال وقوع است و بی‌گمان قربانیان اصلی، کارگران، زحمت‌کشان، توده‌های ستمدیده و محرومان‌اند.

به بهانه دفاع از حقوق انسانی و مردمی، شهرها و روستاهای فاقد استانداردهای زندگی را، از زمین و هوا نشانه می‌گیرند تا از "حرمت" آنان دفاع کنند؛ به بهانه برقراری صلح و امنیت، صلح و امنیت نیم‌بند طبقه سرمایه‌داری را در هم می‌ریزند تا نقشه و طرح "چشمه صلح" «اردوخان» را عملی کنند؛ بمب و گلوله به طرف کودکان پرتاب می‌کنند تا آینده‌شان را "تضمین" کنند. و ...

این روزها مخابره تصاویر چهره خونین کارگران، زحمت‌کشان و کودکان، و به دنباله با خاک یکسان کردن خانه میلیون‌ها توده در بند، به نان دم و دستگاه‌های تبلیغاتی امپریالیست‌ها تبدیل گشته است. روشن است که همه - به غیر از قربانیان نظام امپریالیستی و به ویژه توده‌های ستمدیده کردستان سوریه -، در ایجاد چنین وضعیت وخیمی دینفع‌اند. نقشه راهی است که بایست و می‌باید در دنیای سرمایه‌داری و نیز در منطقه خاورمیانه پی گرفته شود؛ خاورمیانه‌ای که سال‌هاست به میدان لشکرکشی و وحشی‌گری‌های دولت‌مردان بزرگ و دیگر دستجات ارتجاعی و مسلح‌شان تبدیل شده است. میزان تجهیزات و ادوات گشوده و اعزام نیروهای سرکوب‌گر به منطقه، قابل شمارش نیست و علاوه بر این‌ها، قراردادهای نظامی به منظور تحکیم سلطه و مناسبات امپریالیستی، کشورهای منطقه را به یکی از خریداران درجه یک و بی‌انتهای سلاح‌های پیشرفته و مدرن، تبدیل ساخته است.

در هر صورت دو نکته و یا چندین نکته را می‌توان در لشکرکشی دولت ترکیه به کردستان سوریه، مورد توجه قرار داد؛ این که دولت «اردوغان» بدون اجازه، همکاری و در توافق با بزرگان جهانی همچون امریکا، روسیه و دیگر دولت‌های وابسته‌ای همچون ایران و سوریه، قادر به اشغال و هجوم همه‌جانبه به کردستان سوریه نبوده است؛ این که، عاقبت انتخاب، الگوها و تکیه‌گاه‌های سازمان‌ها و احزاب مدعی منافع مردمی و به ویژه خلق محروم

کردستان، جز آنچه را که این روزها در سوریه شاهد آنیم، نمی‌باشد؛ این که قدرت‌مداران بین‌المللی نشان داده‌اند که تحت هیچ شرایطی، منافع خود را با منافع دستجات، دولت‌ها و دیگر وابستگان شان گره نخواهند زد و بنابه مصالح و به منظور پیشبرد بهتر نقشه‌های شوم‌شان، رژیم‌ها و یا عناصر تازه‌ای را، جایگزین رژیم‌ها و عناصر پیشین خواهند کرد؛ پس در حله نخست حمله دولت ترکیه به کردستان سوریه، بر اساس طرح‌های از پیش تعیین شده آمریکا و در توافق با روسیه و دیگر دولت‌های وابسته شان صورت گرفته است، و در ثانی تأییدگر این نظر است که سرانجام هرگونه وابستگی، به دولت‌های بزرگ و دیگر دارو دسته‌های ارتجاعی - و آن‌هم با هر دلیل و بهانه‌ای - جز، رد الگوها و تکیه‌گاه‌های مردمی نیست.

به هر رو این روزها، توده‌های ستم‌دیده کردستان سوریه، وحشیانه و با استفاده و خصوصاً با حمایت سلاح‌های امپریالیستی، توسط دولت جنایت‌کار ترکیه مورد حمله قرار گرفته‌اند و، به خاک و خون کشیده می‌شوند. کاملاً آشکار شده است که «اردوخان» در چهارچوبه سیاست‌های امپریالیستی مرتکب جنایات فجیع، در حق محروم‌ترین اقشار جامعه شده است که به عکس دعوایش، چنین رخداد‌های فاجعه‌باری، نه تنها دربرگیرنده برقراری امنیت مردم، و یا نابودی "تروریست"ها نیست، بلکه مولد ناامنی بیش از پیش منطقه، و امن‌تر کردن چرخه مناسبات و سیستم نظام امپریالیستی است.. بی دلیل نیست که «اردوخان» جنایت‌کار، با اشغال بخش‌هایی از این کشور، در صدد است تا هزاران نفر را آواره و در عوض سه هزار پناهنده سوریه‌ئی - را در سرزمین مادری‌شان -، سکنی دهد!! خلاف داد و قال، «اردوخان» قسمت‌هایی از کردستان سوریه را اشغال کرده است تا از یکسو، نقشه‌های امپریالیستی را پی گیرد و از سوی دیگر، به سرکوب نارضایتی‌های درونی و به ویژه به قلع و قمع اعتراضات و خیزش‌های احتمالی کردستان ترکیه بپردازد.

متأسفانه جنگ در کردستان سوریه، بار دیگر شعله‌ور شده است؛ جنگی که منطبق بر خواست‌ها و سیاست‌های امپریالیستی در منطقه است و در این وسط عاملان و بازیگران سیاسی امپریالیست‌ها هم، در عمل به اثبات رسانده‌اند که حامی مردم نیستند و فکر و ذکرشان، تأمین و تضمین منافع درازمدت و پیگیری نقشه‌های شوم سرمایه‌داران و اعمال حاکمیت ارتجاعی در منطقه خاورمیانه است. ترامپ جنایت‌کار هم، پای خود را - علی‌رغم گله و التماس‌های "یگان‌های مدافع خلق" و "نیروهای دموکراتیک سوریه" و به ظاهر برای تداوم حضور در کردستان سوریه -، کنار کشیده است تا سه هزار نیرو برای "دفاع" از خاک عربستان منتقل کند! چرا که می‌باید امنیت نیم‌بند طبقه سرمایه‌داری، همچنین حجم و پس انداز مالی این کشور را با موقعیت دیگر کشورهای درگیر در جنگ‌های امپریالیستی منطقه هم‌تراز کرد؛ می‌باید با فروش ابزار و آلات نظامی بیش از پیش به دولت‌های منطقه از جمله عربستان، سوریه، ایران، لیبیا، عراق و غیره، فضای کشورهای منطقه خاورمیانه را متشنج‌تر و ناامن‌تر کرد و از قبل آن‌ها، اقتصاد فرتوت و گندیده نظام امپریالیستی را سر و سامان داد.

دهه‌هاست که امپریالیست‌ها، سیاست خود را بر ضایع‌تر کردن و تخریب بیش از پیش زندگی میلیون‌ها انسان دردمند پی ریخته‌اند. تعرض به خانه و کاشانه، و به سفره محرومان بی‌حد و حصر شده است و دامنه ناامنی، نداری، جنگ و خون‌ریزی دارد، پهن و پهن‌تر می‌شود. پیداست که همه این‌ها از سر خیر سیاست‌های رذالت‌بار امپریالیست‌ها و همچنین به ندانم‌کاری‌ها و به توهم بعضاً سازمان‌ها و احزاب مدعی منافع مردمی به بالائی‌ها مربوط می‌شود. در حقیقت دولت‌های سرکوبگری همچون دولت ترکیه بر نقش و بر وظایف ضد انسانی‌شان می‌افزایند، به این علت که انرژی و پتانسیل مردمی، در خلاف پاس‌خگونی اساسی به مطالبات و به حقوق پایمال شده‌شان سازمان داده می‌شود؛ مردم مورد تعرض وحشیانه قرار گرفته‌اند به این دلیل که آمال و

آرزوهای مدعی منافع توده‌ها، در جهت بند و بست‌های سیاسی با عاملان وضعیت فعلی است. اما و علی‌رغم حیاتِ چنین نقصان‌ها و اعمال سازش‌کارانه، مردم همچنان و با صلابت بیش از پیش، نسبت به وضعیت کنونی معترض، و از دستِ دولت‌های امپریالیستی و جنگ‌طلبی همچون دولت ترمپ و دیگر دولت‌های وابسته‌شان در مانده اند. درست دریافته‌اند که عامل اصلی در به دری و بی‌خانمانی‌شان، حاکمان کنونی و مدافعان بی‌چون و چرای مناسبات و سیستم جهان سرمایه‌داری است. در نتیجه، پس زدن افکار و خواستِ مردمی و به ویژه التماس و کمک از آمران و عاملان نقشه‌های امپریالیستی در کُردستان سوریه، چیزی جز تن دادن به سیاست‌های جنگ‌طلبان، و چیزی جز روان‌تر کردن نقشه‌های امپریالیستی در منطقه نیست. پس هرگونه مرادده با جانپان بشریت و تن دادن به سیاست‌های امریکا و آن‌هم به بهانه به رسمیت شناختن حقوق توده‌های ستمدیده کُردستان، انتخابِ روش و سیاست‌های رهائی از زیر یوغ قاتلان و سرکوب‌گران توده‌های ستمدیده کُردستان سوریه نیست.

خلاصه و خلافِ گفته‌های «مظلوم عبدی» فرمانده نظامی "نیروهای دموکراتیک سوریه" مبنی بر "... هنگامی که تمامی جهان از حمایت ما دوری جستند، دست به سوی امریکا دراز کردیم. ما با آنها دست دادیم و حمایت سخاوتمندانه آنها را ارج نهادیم. به درخواست و اشنگتن، ما موافقت کردیم که اسلحه‌های سنگین خودمان را از مناطق مرزی با سوریه بیرون کشیده، استحکامات دفاعیمان را خراب کنیم و رزمندگان با تجربه ما عقب نشستند. بر اساس تعهدات دولت امریکا با ما قرار بود ترکیه هیچ گاه ما را مورد حمله قرار ندهد"، باید گفت که دوستان حقیقی مردم، ترمپ بانی و مدافع سرکوب و غارت‌گری میلیون‌ها انسان زحمت‌کش و دردمند نیست. این جانپان هیچ گونه قرابتی با به رسمیت شناختن حقوق دیرینه توده‌های ستمدیده کُردستان سوریه ندارند؛ آمده‌اند تا زندگی باقی‌مانده آنان را نابود و جنبش‌های حق‌طلبانه‌شان را لت و پار کنند. بنابراین هرگونه انتظار، دوستی و گفت‌وگو با بانپان زندگی و خامت‌بار توده‌ها، به معنای هم‌سوئی و همکاری با اجرای بهتر سیاست‌های دولت امریکا در منطقه است. باید دانست که الگوها و سمبل‌های مبارزاتی مردم، با الگوها و سمبل‌های دولت‌های برزگی همچون امریکا، روسیه و دیگر وابستگان‌شان، یکی نیست؛ باید دانست که جنگ‌های به راه افتاده تاکنونی، نه خواست و جنگ‌های دلبخواه مردم بسا که جنگ‌های منطبق با منافع دولت‌مردان بزرگ و دیگر دولت‌های وابسته‌شان می‌باشد.

بر همین اساس و جدا از افشاء و محکوم کردن راه‌اندازان جنگ تازه در کُردستان سوریه، ضروری است تا خواست مردم را در جنگ‌های مختص با منافع‌شان را سازمان داد و مهمتر از آن به این نکته دقت نمود که بدون تکیه، و بدون پشتوانه مردمی، نمی‌توان به زندگی وخیم و به آوارگی میلیون‌ها توده در بند، و خصوصاً به جنگ‌های امپریالیستی پاسخ مثبت داد. تا به حال سرمایه‌داران به دلیل فقدان حامیان سالم و کمونیستی، هزینه‌های بس زیادی از توده‌های ستمدیده و به ویژه از توده‌های محروم کُردستان سوریه گرفته‌اند. نباید بیش از این، اجازه داد تا بر تعرض و بر کُشتار بیش از پیش شان بیفزایند. پس تنها با اتکاء به نیروی توده‌های ستمدیده کُردستان سوریه و با همگانی‌تر کردن شعار "ما نباید شکسته شویم، ما بستگان ایستادگانیم" و آن‌هم با هدایت سازمان رزمنده و متضاد با منافع جانپان بشریت است که می‌توان، جهت جنگ‌های امپریالیستی را برگرداند و نقشه‌های شوم آنان را در منطقه، بی‌حاصل کرد.

۱۵ اکتوبر ۲۰۱۹ - ۲۳ مهر [میزان] ۱۳۹۸